

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

VI. Origenistarum gesta Imperatori renuntiaturus Gelasius Laurae
Praefectus, ab ejus aditu excluditur; huic in reditu defuncto succedit
Georgius Origenista; Georgio Cassianus, Cassiano Conon, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

plia manu ferientes, & Sabaiten vocantes, illinc eum turpiter expellebant: Sabaiten intellige, Sabae A
 sectatorem & discipulum; nisi forte malis legere, *Sarabaiten*. Triplex erat apud Aegyptios
 monachorum genus, Cœnobarum, Anachoretarum, & Sarabaitarum: Sarabaita pro-
 prio arbitrio vivebant extra cœnobia, homines avari, hypocritæ, scortatores, gulosi. Disti-
 videntur à *ררר*, *rebellis, refractarius, contumax*. Meminere illorum Cassianus, Benedictus,
 Humbertus, Ivo, & alij. Eisdem *Remoth*, h appellatos scribit Hieronymus Epistol. 22. ad
 Eustoch. cap. 15. Quidam legunt *Remboth*, quam vocem à Græco *ῥεμθ* detortam ali-
 quis forsitan existimaverit. *remth* hominem vagum atque erronem sonat. Tales au-
 tem Sarabaita. Cassianus Collat. 18. *Sarabaitas* asserit non contentos *Abatis* cura atque imperio
 gubernari, hoc præcipue procurare, ut absoluti à Seniorum iugo, exercendi voluntates suas, & proce-
 dendi, vel quod placuerit evagandi, agendique quod libitum fuerit, habeant libertatem. Quid si pro B
 Remboth legamus *Rehoboth*, à *ררר*, seu *רררר*, Arabica voce, quæ Monachum sonat.
 At Isidorus libr. 2. De Offic. Eccles. cap. 15. *Sextum genus est*, inquit, *Monachorum & ipsam*
teterimum, atque neglectum, quod per Ananiam & Sapphiram in exordio Ecclesia palliarit, & Apo-
stoli Petri severitate excisum est; quique ab eo quod semetipso à cœnobiali disciplina sequestrant, suasque
appetunt liberi voluntates, Aegyptiorum lingua Sarabaita, sive Renuita nuncupantur. *ררר* enim idem
 sonat ac *Renuita*. Sed tamen non absurde quis conjecerit hoc loco legendum *Rehivita* quod
 idem est ac *Rehoboth*, à *ררר*, adeo ut duas monachorum illorum Aegyptiacas appellatio-
 nes, *Sarabaitas*, & *Rehoboth*, sive *Rehivitas* expresserit: ait enim: *Aegyptiorum lingua Saraba-*
ite, sive Rehivita nuncupantur. Quæ vox posterior facile recusa est in *Renuita*: unde Odo Clu- C
 niacensis Collat. 3. *Nos miser non sumus monachi, ut falso nominamur, sed Sarabaita, idest, Renui-*
te, qui jugum regularis disciplina tenuimus. Caterum vocabulum *ררר*, seu *רררר* quo notatur
 Monachus oritur ex *ררר*, *contumax, pertinax*: hinc quis fortasse Sarabaitas dictos putet,
 monachos inquietos, contumaces, & turbulentos; nam eos inter se altercari & conten-
 dere solitos tradit Hieronymus. Nominatos quidam suspicantur *ררר*, *רררר*, *רררר*, *רררר*,
רררר, sic enim vocem hanc interpretantur Helychius & Suidas. Promti autem
 erant in venerem Sarabaita: quapropter ait Humbertus Cardinalis: *Vnde & fornicantes sa-*
rabaitas venerantur; sed verisimilius est, quod atulimus priore loco nominis hujus verilo-
quium. Vt ut est non præter rationem credi possit, ejusmodi convitio pios & orthodoxos
monachos ab impijs Origenistis fuisse traductos: sed nihil tamen mutamus: nec asserimus
quiequam, sed tantum proponimus. Atque hæc obiter.

VI. Expugnata Sabæ Laura ad Imperatorem Patrum consilio proficiscitur Gelasius D
 Monasterio præfectus, rerum gestarum summam ad eum perlaturus: verum Theodori Ce-
 sariensis Episcopi artibus effectum est, ut omnis ad Imperatorem, & ad Constantinopoli-
 tanum Episcopum aditus ei præcluderetur, & re tandem infecta discederet. Revertentem
 Amorij, quæ Phrygia vrbs est, mors oppressit. Quibus intellectis, Sabæ Lauram Georgio
 euidam consecraneo suo regendam committit Theodorus & Domitianus. Orthodoxos
 ille confestim Laura exigit. At ipse quoque non multo post libidinose ejusdem impuri-
 tatis convictus Monasterio abigitur, cum paulo ante turpissimo exitu Nonnus vitam elau-
 sisset. Georgium excepit Cassianus vir sanctis & legitimis disciplinis in Sabæ umbraculis
 institutus: Cassianum post decem menses defunctum Conon doctrinæ integritate & vir-
 tute nulli secundus, à quo frequentibus dissidiis afflicta, & prope iam deserta Laura revo-
 catis Patribus orthodoxis in pristinum splendorem restituta est: cum præsertim profligan-
 do Origenismo operam suam navaret iisdem temporibus Theodosius apud Palæstinos
 Cœnobiarcha, qui inter regionum illarum Monachos insigni morum sanctitate magnam
 fuerat auctoritatem consecutus. Quæ circiter tempestate harum regionum Origenistas
 collecta ab Euphrasio Antiocheno Præsule Synodus anathemate damnavit; ut narrat
 Auctor Synodici, quod nuper in Bibliotheca Iuris Canonici recudi curavit eruditissimus
 & humanissimus Henricus Iustellus, Christophoro patre dignissimus filius. Fractis autem
 Origenista viribus desiterant ab Orthodoxorum insectatione; multas vero inter se turbas
 & prælia conciverunt.

VII. Pelagio S. R. E. Diacono Constantinopolim à Palæstina redeunti comites se ad-
 junxerunt monachi aliquot Palæstini. Causa hæc proficiscendi fuit. Præcipua quædam ex
 Origenis libris hæreseon capita excerpserant. Ea Iustiniano offerre, & ut una cum Orige-
 ne damnarentur, impetrare volebant. Florebat tunc temporis Imperatoris gratia Theo-
 dorus ille quem dixi, Cæsareæ Cappadociæ Episcopus, acerrimus Origenianæ causæ propu-
 gnator: cui cum male idcirco vellet Pelagius, Palæstinos monachos Constantinopolim
 perduxit, & adspulso habens Menam Constantinopolitanum Patriarcham, à Iusti-
 niano flagitavit, ut eorum postulatis annueret. Rerum Ecclesiasticarum arbitrium ad se
 deferri gaudens Imperator voti eos compotes fecit, & nomine suo Epistolam ad Menam
 conferribi iussit, qua Origenis, & Origenianorum dogmatum damnatio continetur. Ope- F